

ЦЕНА:

За Србију на годину 6 динара
на пола године 3
За стране земље на годину 9

РУКОПИСИ НЕ ВРАЋАЈУ СЕ

НЕПЛАЋЕНА ПИСМА НЕ ПРИМАЈУ СЕ

ГРАЂАНСТВУ ГРАДА БЕОГРАДА.

Одбор општине београдске у седници својој од 19 априла тек. год. решио је:

„Да се за исплату извршених и за исплаћивање будућих експропријација ради регулације вароши, општина београдска задужи са два милиуна динара у сребру издавањем двадесет хиљада општинских обвезница од по сто динара са интересом пет од сто и отплатом три од сто а роком за амортизацију од двадесет и пет година.

Десет обвезница сваке године исплаћиваће се до рока амортизације погодцима и то једна од десет хиљада динара; једна од пет хиљада динара; две од по хиљаду динара и шест од по пет стотина динара.

Да се исто задужење амортизира по ниже изложеном плану.

АМОРТИЗАЦИОНИ ПЛАН

За зајам од 2,000.000 динара у сребру са 5% интереса и 3% отплате и погодака, који општина београдска чини издавањем општинских обвезница за исплату извршених и будућих експропријација ради регулације вароши.

ГОД.	ГЛАВ. ДУГ	ИНТЕРЕС	АМОРТИЗ.	ОТПЛАТА	ПОГОДЦИ	ГОДИШЊИ АНУИТЕТ
1	2,000.000	100000	418	41800	19000	160800
2	1,958.200	97910	439	43900	19000	160810
3	1,914.300	95715	461	46100	19000	160815
4	1,868.200	93410	484	48400	19000	160810
5	1,819.800	90990	509	50900	19000	160890
6	1,768.900	88445	534	53400	19000	160845
7	1,715.500	85775	561	56100	19000	160875
8	1,659.400	82970	589	58900	19000	160870
9	1,600.500	80025	618	61800	19000	160825
10	1,538.700	76935	649	64900	19000	160835
11	1,473.800	73690	682	68200	19000	160890
12	1,405.600	70280	716	71600	19000	160880
13	1,334.000	66700	751	75100	19000	160800
14	1,258.900	62945	789	78900	19000	160845
15	1,180.000	59000	828	82800	19000	160800
16	1,097.200	54860	870	87000	19000	160860
17	1,010.200	50510	913	91300	19000	160810
18	918.900	45945	959	95900	19000	160845
19	823.000	41150	1007	100700	19000	160850
20	722.300	36115	1057	105700	19000	160815
21	616.600	30830	1110	111000	19000	160830
22	505.600	25280	1166	116600	19000	160880
23	389.000	19450	1224	122400	19000	160850
24	266.600	13330	1285	128500	19000	160830
25	138.100	6905	1381	138100	19000	164005
			20000	2,000.000		

Свега 20.000 обвезница од по 100 динара — амортизују се за 25 година.

Интерес се плаћа два пут годишње: 2 Јануара и 2 Јула сваке године.

Амортизовање обвезница и извлачење погодака врши се један пут годишње 2 Јануара тек. године.

На сваком извлачењу извлаче се 10 обвезница са овим погодцима:

1 обвезница од 10.000	10.000
1 " " 5.000	5.000
2 " " 1.000	2.000
6 " " 500	3.000
10 обвезница свега динара	20.000
мање за амортизацију 10 обвезница	1.000
Долази чисто на погодке	19.000

За обвезнице, које се извуку са погодком не плаћа се — поред погодака — и њихова номинална вредност особено.

Суме које се годишње имају исплаћивати по предњем амортизационом плану стављаће се у општински буџет сваке године а покриваће се приходом од продаје плацева регулационог фонда и осталих општинских плацева постојећих у варошком рејону а по потреби и из осталих општинских прихода сем трошарине.

За исплату издатих обвезница гарантоваће целокупна општинска имовина и сви њени приходи сем трошарине.

Да се за ово решење изиште надлежно одобрење општинског збора и надлежне државне власти, па да општински суд по добивеном надлежном одобрењу приступи извршењу овога решења.“

Како ово решење општинског одбора подлежи одобрењу општинског збора, по тачци 9. чл. 33 закона о општинама, то је одбор општине београдске у седници својој од 3 маја тек. год. а у смислу тачке 17 и 19 чл. 84 пом. закона одлучио, да се на дан 21 маја тек. године одржи општински збор за одобрење напред изложеног решења општинског одбора од 19 априла т. г. АБр. 4115.

Суд општине београдске на основу предњих одлука општинског одбора а с погледом на прописе главе IV^{те} под А, закона о општинама, објављује, да ће се на дан

21 МАЈА 1902 ГОДИНЕ ДРЖАТИ

ОПШТИНСКИ ЗБОР

у општини београдској, **ради одобрења напред изложеног решења одбора општине београдске од 19 априла тек. године, АБр. 4115.**

Ко од гласача буде за поменуто решење, гласаће „За“, а ко буде против истог, гласаће „против“.

Пуноважно је решење општинског збора онда, ако је на њему учествовала најмање једна половина способних гласача, а одлука је општинског збора оно за шта је гласало половина гласача и један више. А ако на збор не дође половина гласача, или дође, али би гласови били подједнако подељени, онда се сматра да ствар није решена, и општински суд је дужан у року од десет дана сазвати други збор. На овом другом збору решиће се предмет са оним бројем гласача, који су дошли. Ако ли би на овом збору гласови били подједнако подељени, сматра се да је ствар одбачена. (Члан 49. закона о општинама).

Сваки гласач може гласати на општинском збору само једанпут и лично (чл. 41 поменутог закона).

Гласање је на општинском збору јавно (чл. 42 пом. зак.).

Нико не сме доћи на збор под оружјем сем лица која долазе ради гласања, а по прописима носе оружје (чланови 40 и 144 пом. закона).

На општинском збору имају право гласа сви пунолетни грађани општине који плаћају најмање 15 динара непосредне порезе на годину, без икаквих приреза, а нису према пропису члана 32 пом. закона право гласања изгубили.

У задрузи имају право гласања на збору онолико пунолетних задругара, по реду старости, колико пута задруга плаћа по 15 динара непосредне порезе, без икаквих приреза.

Ово важи и за оца и пунолетне синове, ако живе у заједници. (Чл. 30 пом. зак.).

Официри и војници сталног кадра не могу учествовати на општинском збору (чл. 31 пом. закона).

Немају право гласања на општинском збору:

1. који су осуђени због злочинства, док не поврате грађанску част;
2. који су осуђени на затвор са губитком грађанске части за време док им је она пресудом одузета;
3. који се налазе под ислеђењем за дела под 1. и 2. наведена;
4. који се налазе под стецштетом, док се оно са њихова имања не скине;
5. који су под старатељством;
6. који су под полицијским надзором;
7. који нису платили свој порез и прирез за прошлу годину (чл. 32 пом. закона).

Збор ће се држати у дворници здања општинског суда, Узун Миркова бр. 1.

Збор се отвара у 8 часова пре подне а гласачи могу долазити на збор од 8 часова пре подне па до 12 часова у подне и од 2 часа па до 5 часова по подне, у које ће време гласачки одбор, ма да сви гласачи нису дошли, наредити да се затвори двориште здања општинског суда

и да се не пуштају на гласање који после долазе. А по том, пошто прими гласове од свију оних који су на време дошли, а још нису гласали, гласачки ће одбор решити и огласити да је гласање свршено.

За чланове гласачког одбора у смислу тачке 16 чл. 84 пом. закона изабрати су грађани г. г.: Ђорђе Петровић, трговац, Ђорђе Тошић, столар, Јован Смедеревац, инжињер и Лазар Матић, јорганџија; а њима за заменике: г. г.: Живојин М. Перић, професор Вел. Школе, Љубомир Н. Христић, пуковник у пензији, Милутин Степановић, благајник мин. спољних послова у пензији и Соломон Азријел, трговац.

Председник је овога збора председник београдске општине Милован Р. Маринковић (чланови 35 и 37 пом. зак.).

Извештавајући о овоме грађане београдске, Суд општине београдске позива их да на овај збор дођу и употребе своје грађанско право.

Од суда београдске општине Абр. 4523, 8 маја 1902 године, у Београду.

Деловођ,

Мих. М. Марјановић

Председник

београдске општине

Милов. Р. Маринковић

ОПШТИНСКО УРЕЂЕЊЕ

и

АДМИНИСТРАЦИЈА

ГРАДА ГЛАЗГОА

По Сер Цемсу Белу председнику општине Глазговске и г. Цемсу Патону председнику Уједињених Музејских Удружења Уједињене Краљевине — Велике Британије и Ирске)

Година 1896

(24)

Х

ОПШТИНСКЕ ПИЈАЦЕ

(НАСТАВАК)

Општинске кланице. — За сада још, град Глазго има три јавне кланице у својој средини, и то: једну у источном крају вароши, другу у северном, и трећу у јужном. Али, чим се изврше пројектоване грађевине у Моровој улици, све ће се кланице концентрисати на то једно и пространо место. Данас на томе месту и на тој кланици (у Моровој улици) има згоде и простора за једновремено клање: 560 грла рогате марве, 2500 оваца, и 240 брава свиња; а такса која се ту (као и на осталим општинским кланицама) за клање плаћа, износи: *девет* пена (90 п.д.) од вола; један и по пен (25 п.д.) од телета, овце и козе; $\frac{3}{4}$ пена од јагњета; и један шилинг од свинчета. Следећа таблица показује нам, колико је стоке прошло кроз општинске кланице од 1-ог Јуна 1890 год. до 31-ог Маја 1896 год.

Година	Волова	Телади	Оваца	Јагањаца	Свиња	Коза
1891	36,008	1502	177,687	38,081	28,497	46
1892	39,032	2451	215,686	56,966	30,621	50
1893	56,304	3143	242,038	68,178	23,750	33
1894	45,263	3539	242,333	83,523	28,553	55
1895	42,608	2880	224,188	65,136	39,409	56
1896	30,554	2537	211,908	51,601	54,878	28

Као што се, дакле, из таблице види, највише је колебања било последњих година на воловској кланици — у последње време и озбиљног опадања — али, то се има приписати растућем увозу рогате марве из иностранства, а која се, према уредби министарства народне привреде, има клати у непосредној близини самога пристаништа. Дабогме, да је, по сили овога наређења, и никла она засебна и огромна кланица наша у *Лорксилу* — са које збиља, наш Глазго

и добија данас велики део потребна му меса.

Месарска пијаца. — Сучељавајући се са Моровом улицом а простирући се до *Грахамовога* трга, налази се данас *месарска пијаца* града Глазгоа. Она је отворена 1879 године као неопходна погодба за огромну *прекоморску* трговину са *закланом* стоком. Месо је од ове стоке најпре долазило из Америке, у коморама које је *ледени* ваздух ладно, а које се, код тако несавршенога јемства, и могло одржати на кратком путу преко Атлантике. Међу тим, тек се изналаском Бел-Колмановог суво-ваздушног *рефрижератора*, и других справа за произвођење велике ладноће, створила права могућност за довоз свежега меса из свију крајева света, и нагнала домаће сточаре и месаре наше да рачунају са тако моћним такмацом. У истини, овај силни увоз свежега меса са стране одскочио је осетно и на нашу *малу* трговину месарску; јер већина наших малих касапа данас и не купује живу стоку за клање, него оде до *пристанишног* трга, и тамо купи *закланог*, у пуној свежости сачуведенога и донетог, брава, и раскрчми месо од њега у своје дућану. На овај пак начин *пристанишна* пијаца наша постала је у неку руку и *централна* месарска пијаца наша, где се са свежим месом, односно, *закланом* и *донетом* стоком, обрт у *великоме* врши и трговина води.

На овој *варошкој* месарској пијаци нашој издају се недељно неких 45 места *велико* *закупљенима*, по цену од $\frac{1}{4}$ пена од квадратне стопе, а које доноси укупну *кирију* општини од 1200 фуната стерлинга. Сем овога *наплаћује* се од *закланих* брава ова *пијачна* такса: на *закланог* вола, *шест* пена (три гроша); на *дебелу* телад, *три* пена, а на *мршаву* *један* пен; на *овцу* и *јагње* по *један* пен, а на *свиње* по *два* пена. Најзад се *наплаћује* и нека *кантарија* од *пола* пена (пет пара) на *центу* тежине.

Измене и допуне закона о полицији од године 1890 знатно су појачале власт полицијских органа при прегледу и зашту *сумњивог* меса, као и уништењу *закланих* брава које *лекарски* суд као болесне оцени. Тако, и не само да онај код кога се такво

месо нађе, да има велика посла с полицијом, него се хвата и строго кажњава и онај који му је такву робу продао.

У целини узета, наша се *сточна* пијаца може сматрати и као *једна* *велика* *фабрика* *меса*, са местом одређеним за *распродају*, као год и са одељењима где се *прибирају* остатци, или и *отпадци*, такве *радње*. Распоред је овај тако изведен, да *жива* стока никада и не пролази кроз *варошке* улице, него, *железничким* *краком*, право у *кланицу*. Ту се *закоље* и *преправи*, и онда *спроводи* на *месарску пијацу*, где ју *дотични* *касапи* *искасапе* и *раскрчме*. Дабогме, да се ни *крв* од *заклане* стоке не баца, него *иде* *кобасичарима* и *другим* *добрим* *муштеријама*. Исто тако, *коже* *воловете* *иду* на *своје* *пијаци*, као што се и *лој* *преправља* у *нарочитом* *одељењу* *кланичном*, на *после* *износи* на *одређено* *место* *пијачно*, и ту *продаје* *лицитацијом*. Најзад, уз *клагницу* *иде* и *једно* *особено* *одељење* за *преправу* и *прераду* *сточнога* *дроба*, и у коме се (*одељењу*) *налази* *читав* *низ* *каца* и *корита*, у којима се *наизменично* *употребљава* и *врућа* и *ладна* *вода*, и из којег (*одељења*) *тај* *дроб* *излази* *чист* и *готов* за *кување* и *потрошњу* — као што се, *опет*, у *другом* *једном* и *мањем* *одељењу* *одвајају* *ноге* *воловете* и *телеће*, и *кошће* *коњске* које *иду* *фабрикантима* *чешљева* и т. д. Што се *специјално* *црева* и *бешика* *поклане* *стоке* *тиче*, за *них* *такође* *има* *једно* *одељење*, где се она *чисте*, *суше* и за *кобасичаре* *дотерују*. А кроз сва ова *разна* *одељења* *укупно*, и *наравно* по *сили* *закупљеног* *права*, *пролази* *контрола* *пијачних* *комисијонара*, који *узимају* *своје* од *свакога* *закланог* *брава*, и *деле* *после* *између* *себе* *скупљени* *приход*.

Рибарска пијаца. — Рибарска пијаца града Глазгоа налази се поред реке Клајда, на источном крају истог, и заузима простор од преко 2000 квадратних јарда. Номинално, она је подељена на *велику* и *малу* *пијацу*, где се *риба* у *малој* *количини* *продаје*; али, ако и има ту *згоде* за *мале* *рибаре*, *опет* *једва* да *ти* *људи* *што* *раде* *ил* *пазаре*. *Велико*-*продавци* ту *воде* *праву* и *главну* *реч*, и они у *суштини* и *плаћају* *општини* *цено*, а *имено*: *четири* и *по* *шилинга* (*пет* и *по* *динара*) *годишње* *кирије* од

сваке квадратне стопе заузетог земљишта, као што полажу одговарајуће суме сваке недеље у напред. Они остали и пиљарски рибари плаћају од корита, или од бурета, рибњег по четири пена (два гроша).

Поменути *пиљачни комисионари* имају иста монополска права на *рибарску пијацу*, која смо видели да имају на месарску, и по истом закону, односно закону о *глазговским пиљачима и кланицама*, од године 1865; али се, на њихову жалост, тај закон не врши, нити велика трговина те врсте и пролази кроз њихове руке пиљачарске. Све што се на основу тога закона у пракци ради, то је вршење *санитетске контроле* над лошом или бајат рибом, и строго и брзо уклањање њено са пијаци. Комисионарима је ту још остало право закупачког протеста, ако не и узалудног тражења, да се свака пиљачна радња ван законо-одређених пијаца забрани.

Како му драго, целокупан приход њихов до конца године, односно за годину 1895 која се свршила 31^{ог} маја изнео је 22.500 фуната стерлинга. Као главни извори те суме били су: 1) приход од *сточне пијаци* који је давао 6300 ф. ст. 2) приход од *кланице* у Моровој улици, који је давао 5500 ф. ст.; 3) приход од *месарске пијаци*, у износу од 3200 ф. ст. и приход од *дроба* који је давао 1800 ф. ст. *Рибарска пијаца* доносила је 2900 ф. ст., а остатак су домиривале разне ситнице од кланичних одељења, и нека споредна имања у близини пијаци. Редовни *расходи*, пак истих комисионара износили су 17.000 ф. стерлинга; од којих је 6600 ф. ст. ишло на интерес и отплату пиљачног дуга, а остатак од 5500 ф. ст. остајао њима. Али, и од ове суме ваља им одбити суму од 2200 ф. ст. на тако зване „ванредне потребе“, — што чини — да су они за ту пиљачну годину видели чистих и само 3300 фуната стерлинга. Сама *капитална вредност* пиљачног *имања* процењена је у следећим суммама: *сточна пијаца* заједно са припадајућом *кланицом* у Моровој улици, *месарском пијацом* и осталим припадностима — процењена је да вреди 182.300 фуната стерлинга (преко четири и по милијуна динара); *кланица* у Милтоновој и Краљице Викторије улици 160.900 ф. ст.; а дотични дућани у Викторијиној улици 2900 ф. ст. *Рибарска пијаца* процењена је на 40.000 ф. ст. (један милијун динара) а дотичне припадности 13.900 ф. ст. Узете укупно ове суме — као и суме од процењене покретности и отворених рачуна — дају *тоталу* од 260.800 ф. ст. (или преко шест и по милијуна динара) према којој стоји дуг и терет од 160.000 ф. ст. или четири милијуна динара.

Иностранна стока. — Кад је донет од Парламента закон о зараженој стоци, а то је било у години 1878, ни суд ни одбор општине града Глазгоа нису замишљали, да ће, по сили његових наређења, они постати читави *комисионари*, главни домаћини, градских сточних пијаца, као и контролори великога дела месарске трговине варошке. Али то се збило, — и ми према томе имамо данас — под врховним *државним надзором* министарства народне привреде — имамо сточне пијаци, или боље рећи сточне *кланице*, на самим обалама свога пристаништа. Законска одредба у осталом тако и гласи: да се стока донета лађама из иностранства мора клати на оној *тачци* морска нам пристаништа, на коју се на суво избаци. Изу-

зећа ту је било, привремено и само, за стоку из наше *Канаде* — коју је привилегију та прекоморска покрајина наша и заслуживала, својим *извршним карантинским законодавством*, као и строгим вршењем истих закона — али та је привилегија доцније од ње одузета и њена стока општем реду и правилу подвргнута. Према томе, ми данас имамо само једну обалску кланицу за стоку која нам долази из иностранства, поглавито из Америке *северне* и *јужне*, као из Канаде и из Аргентине — а од отварања дотичних пристанских кланица, као у оној у Јоркхилу и у Шилдхалу, у години 1879, па до 31^{ог} маја ове (1896) године, доведено је у наш Глазго: 728.967 грла рогате марве, 226.539 оваца, и 1213 брва свиња — што чини укупну цифру туђе стоке од неких 956.719 живих комада. По себи се, зар, разуме, да *просечна* годишња цифра овог увоза не одговара *стварној* цифри увезене стоке за дотичну годину — јер је у томе погледу било огромних разлика, и скокова и падова, између разних година, — али нама је овде главно било да покажемо опште размере оне огромне трговине сточне, коју наш Глазго с иностранством води, као и приближну количину меса које он једе и поједе. Међу тим, то није све што нам ова крупна цифра речито казује. У истини она нам даје и верну слику страхотне утакмице — *конкуренције* — коју наш рођени сељак и привредник има да издржи. Па, као да ни то није доста, њему се ваља борити још и са огромним масама, у *леду* сачуваног, из бела свега донесеног, *свежега* меса, поред и поврх знатне количине у *кутијама* сложеног *консервираног* меса. Дабогме, да се он на све то искрено и жали и тужи; али само признати ваља, да би за *милијуне* и опет *милијуне* наше радничке класе и сиротиње месо било *луксуз* раван *луксузу* грожђа из стаклене баште, да нам није ове силне стоке из сретне туђине, или да се снагом погрешне какве политике економске и међународне, на њу удари каква тешка увозна царина.

РАД ОДБОРА ОПШТИНСКОГ

РЕДОВНИ САСТАНАК
3. Маја 1902 год.

Председавао председник београдске општине г. Милов. Р. Маринковић. Од одборника били г. г. Ђ. Соколовић, Милут. Степановић, Богоје Јовановић, Стојан Пајкић, Ђока Тошић, Милош Валожкић, Љуба Дојчиновић, Јован Смедеревцац, Жив. М. Перић, Ив. Ивковић, М. О. Петровић, С. Азријел, М. Штрбић, Лазар М. Матић, Ђорђе Н. Петровић, Урош Благојевић, Љ. Н. Христић, Коста Д. Главинић, Тома Цвицар-Јанковић, Дим. Миленковић, Мих. Бобаћ, Васа Николић, Р. Драговић, Милутин Ј. Божић, Деловоћ, Мих. М. Марјановић.

I

Прочитан је записник одлука седнице држане двадесет шестог априла тек. године и примљен без измена.

II

По прочитању акта одељака Управе града Београда АБр. 4107, 4155, 4156, 4206, 4237, 4283, 4284, и иследног судије првостепеног суда за вар. Београд АБр. 4228 и 4229, којима се траже уверења о владању и имовном стању извесних лица, — одбор је изјавио:

Да су доброг владања и средњег имовног стања: Благоје Ђуричић, чиновник срп. бродарског друштва, Милан Пајевић, бив. рачуноиспитач Главне Контроле, Менахем Д. Русо, олд. мењач, Милош Мандић, ба-

калин и Алекса Филиповић, Ђурчија; да су доброг владања и доброг имовног стања: Марија Алин, олд. и Крста Поповић, олд. кафеџија; да је доброг владања и сиротног имовног стања: Риста Пуљевић, бив. кафеџија; и да су му непознати: Душан Магазиновић, олд., Лазар Бакрачлић, жандармеријски поднаредник, Урош Вучерић, Јован Јовановић, Војин Ђорђевић и Богољуб Цветковић, тргов. помоћници.

III

Председник износи одбору на мишљење молбе: Љубице Кретић, Милеве М. Туфегџић, Персиде Јовановић и Драге Христић, Драге Димитријевић и Лепосаве М. Јовановић и Михаила С. Ландау, којима траже уверења о породичном односу.

По прочитању тих молби Ст. Бр. 1123, 1165, 1173, 1186 и 1210, — одбор је изјавио мишљење:

Да се молиоцима могу дати тражена уверења о породичном односу.

IV

По прочитању решења општ. суда од 30 априла 1902 г. АБр. 4168, о одређеној цени хлеба за прву половину месеца маја тек. године, — одбор је примио к знању са одобравањем ово решење суда.

V

Председник општине извештава одбор да се по тач. 16. чл. 84. зак. о општинама има избрати дванаест грађана, од којих се коцком за сваки општински збор имају бирати четворица за гласачки одбор и четворица за њихове заменике.

Моли одбор да изволе ова лица избрати.

По саслушању тога, — одбор је решио:

Да се од грађана г. г. Косте Др. Ризнића, трговца, Манојла Кљидиса, трг., Николе Спасића, трг., Соломона Азријела, трг., Живојина Перића, проф. В. Школе, Љубомира Н. Христића, пуков. у пенз., Милутина Степановића, благајн. мин. иностр. дела у пензији, Ђорђа Петровића, трг., Ђорђа Тошића, столара, Јована Смедеревца, инжињера, Лазара Матића, јорганџије и Љубомира Дојчиновића, економа, коцком за сваки збор у 1902 год. бирају четворица за гласачки одбор и четворица за њихове заменике.

VI

Председник општине извештава одбор да је потребно да општински одбор у смислу тач. 19. чл. 84. зак. о општинама одреди дан за општински збор пред који се има изнети на одобрење одлука општ. одбора од 19. априла тек. год. АБр. 4115, којом је одобрено, да се општина београдска за исплату извршених и за исплаћивање будућих експропријација, ради регулације вароши, задужи са 2.000.000 динара у сребру издавањем 20.000 општ. обвезница од по 100 дин. са интересом 5% и погодцима а роком за амортизацију од 25 год.

По саслушању тога, — одбор је решио:

Да се на дан двадесет првог маја тек. год. одржи општински збор за одобрење одлуке општинског одбора од 19. априла тек. год. АБр. 4115, којом је одобрено, да се општина београдска за исплату извршених и за исплаћивање будућих експропријација, ради регулације вароши, задужи са 2.000.000 динара у сребру издавањем 2.000 општ. обвезница од по 100 дин. са интересом 5% са погодцима и роком за амортизацију од 25 година.

VII

Председник извештава одбор да се у данашњој одборској седници имају изабрати у смислу тач. 16. чл. 84. зак. о општинама од дванаест раније изабраних грађана коцком четворица и толики број њихових заменика за гласачки одбор за општ. збор који ће се одржати двадесет првог маја тек. год. за одобрење решења општинског одбора од 19 априла тек. год. АБр. 4115.

По саслушању тога и по извученој коцки, — одбор је изабрао:

Коцком у смислу напред поменутог зак. прописа од дванаест раније изабраних грађана за чланове гласачког одбора за општински збор, који се има одржати на дан двадесет првог маја тек. год. за одобрење решења општинског одбора од 19-ог априла тек. год. АБр. 4115, г. г. Ђорђа Петровића, трг., Ђорђа Тошића, столара, Јована Смедеревца, инжињера, и Лазара Матића, јорганџу а њима за заменике: г. г. Живојина М. Перића, проф. В. Школе, Љубомира Н. Христића, пуков. у пензији, Милутина Степановића, благајника мин. спољних послова у пензији и Соломона Азријела, трговца.

VIII

Председник општине извештава одбор да се по члану 180 новог закона о општинама први избори председника општ. судова, кметова, одборника и заменика имају извршити по поменутом закону у свима општинама у року од три месеца од дана кад је поменути закон обнародован, а то је до 30. Јуна тек. године, пошто је исти закон обнародован 30 марта тек. год.

По члану 181. помен. закона за ове прве изборе, садањи општински одбори имају изабрати из своје средине једног писменог одборника за председника и четири писмена лица из општине, који имају право гласати на општинском збору, за чланове гласачког одбора.

Моли одбор да у смислу поменутог зак. прописа изволе изабрати председника и чланове гласачког одбора за збор за избор општинских часника по новом зак. о општинама.

По саслушању тога, — одбор је решио:

Да председник гласачког одбора зборов, који се имају одржати за избор општинских часника по чл. 180. зак. о општинама буде одборник г. Димитрије Тадић, адвокат, а да чланови гласачког одбора истих зборов буду грађани: г. г. Сава Константиновић, трг., Гаврило Раденковић, бакалин, Риста Паранос, трговац и Јанаћко Јанковић, трговац.

IX

Председник општине извештава одбор, да је потребно, да општински одбор у данашњој својој седници, а у смислу тач. 9. члана 84. закона о општинама у вези са чл. 180. пом. закона, одреди дане за држање општинских зборов за избор општин. часника по новоме закону о општинама.

По саслушању тога, — одбор је решио:

Да се на дан трећег Јуна тек. год. одржи збор грађана општине београдске за избор председника и пет кметова за општину београдску као и кмета за извиђај потрица у општини београдској, све у смислу чл. 180. зак. о општинама.

Да се на дан шеснаестог Јуна тек. год. одржи збор грађана општине београдске за избор тридесет одборника и петнаест њихових заменика за општину београдску.

Да општ. суд даље по закону поступи.

X

По прочитању акта која се односе на просецање „Високе“ улице у колико није просечена АБр. 3922, — одбор је решио:

Да се сходно грађев. закону за варош Београд, имајући нарочито у виду његов чл. 31, изврши процена земљишта, која се имају одузети за просецање „Високе“ улице по приложеном протоколу експропријације КГБр. 2270, као и зграде које се просецањем исте улице имају рушити и оцени коме од сопственика истих и колико општина има да накнади, пошто овде постоји случај из чл. 31. напред поменутог закона.

XI

По прочитању молбе: прве Краљ. Срп. повлашћене комп. Лимитед АБр. 3347, Живка Кузмановића, трг., АБр. 1758 и Косте Живковића, инжињера жељез. дирекције ГБр. 1039, због регулације, као и извешћа грађевинског одељења по истим молбама АБр. 3613, 3901 и АБр. 4069, — одбор је решио:

Овлашћује се председништво општине да се са молиоцима о накнади која би им се имала дати за имање које им се одузима ради регулације улица означених у овим њиховим молбама споразуме ради откупа истих имања путем погодбе па споразум изнесе одбору на решење.

XII

Председник извештава одбор, да је на дневном реду извешће комисије за откуп земљишта за подизање зграде за савску основну школу. Моли чланове исте комисије да саопште одбору резултат до кога су дошли по овој ствари.

Пошто су се чланови исте комисије одборници г. г. Милан О. Петровић, Милутин Степановић и Стојан Пајкић изјаснили пред одбором, да су за откуп имања масе пок. Боже Ђеловића за наведену потребу и пошто су изложили одбору разлоге, којима су се руководили за откуп овога имања а не имање Ристе Параноса и масе почив. Илије Параноса, а који се разлози састоје у томе: што је имање масе Ђеловића равније, у мирнијем крају, на средокраћу, што излази на три улице и што је с обзиром на дату цену од 21 дин. по квадратном метру са свима зградама јевтиније од имања масе почив. Илије Параноса и Ристе Параноса и ако су исти дали цену од 20 дин. по квадратном метру, јер зграде на имању масе Боже Ђеловића вреде око седамдесет хиљада дин. — одбор је решио:

Да се за подизање зграде за основну школу за савски крај откупи земљиште са зградама масе пок. Боже Ђеловића постојеће у Босанској улици по понуђеној цени од двадесет и један динар од квадратног метра са све зграде. Издатак на куповину овога имања, да се учини из зајма за подизање школских зграда.

XIII

По прочитању акта Управе водовода АБр. 4139, којом спроводи суду понуде Благоја Митровића и Стојана Младеновића, земљоделца из Жаркова, којима нуди општини на откуп своја земљишта на белим водама, која се имају откупити за проширење општинског водовода, и то први по цену од двадесет и четири паре дин. од квадратног метра а други по цену од двадесет и две паре дин. по квадратном метру, — одбор је решио:

Да општински суд прибави податке о томе по којој је цену општина београдска

раније купила земљиште на белим водама за водовод па по том поново изнесе овај предмет одбору на решење.

XIV

По прочитању извештаја АБр. 2241 ужег одбора изабратог у седници општинског одбора од 4 Јануара тек. год. да проучи тражење староца масе пок. Боже Боди, бив. директора Смедеревске Кредитне Банке, односно траженог интереса на дуговање општине поменутој маси за одкупљено јој земљиште, — одбор је решио:

Да се усвоји ово мишљење ужег одбора и да се маси пок. Боже Боди, бив. директора Смедеревске Кредитне Банке, из општинске касе на терет општинске готовине по добивеном за то надлежном одобрењу исплати поред главнице коју од општине београдске потражује за продато јој имање звано „Гушина башта“ у месту и 5% интереса и 6% интереса и то на суму од тридесет и три хиљаде динара од 30 Септембра 1898 год. па до 30 Октобра 1899 год. а на суму од тридесет и једну хиљаду четири стотине и шесет динара и осамдесет и седам пара дин. од 30 Октобра 1899 год. па до исплате.

Овим се решењем измењује решење општинског одбора од 8 марта тек. год. АБр. 2573, донесено по истоме предмету у колико се интереса тиче.

XV

За остале предмете стављене на дневни ред за данашњу седницу и то: молба Стојана Б. Поповића, оvd. да општина прими за свога питомца на страни сина му Боривоја Поповића, дипломираног машинског инжињера; саопштење решења г. министра грађевина донесеног по жалби општ. суда противу процене имања пок. Дим. Николића — Беље; молба Др. Момчила Ивковића, општ. лекара, да му се ставе у свако доба на расположење општинска кола, или да му се одреди месечни хонорар, или да се за палилулски квартал узме још један лекар ради вршења службе у истом кварту; предлог суда за расхоровање утрошених а не расхорованих сума од стране Управе општ. трошарине у годинама: 1893, 1894 и 1895; одговор председништва на питање одборника г. Пере Ђорђевића: мисли ли председништво радити шта на подизању споменика пок. Косте Хранисављевића, добротвора општине београдске; молба Боже Јанковића, ђенерала, због накнаде штете; предлог Управе општ. трошарине о начину наплате општинске трошарине на артикле који се у вароши производе; извешће грађевинског одељења по молби Браће Р. Гођевац, да им општина уступи своје земљиште код фабрике монопола дувана; предлог суда за расхоровање извесне суме коју је Управа општ. трошарина ранијих година неумесно исплатила, и општинског потраживања од Боке Х. Живковића б. кмета, од дефицита; извешће Управе општ. трошарине по предмету повраћаја трошарине војним командама; извешће комисије за изналагазак земљишта за премештај општ. сењака; предлог одборника г. Косте Главинића, да се набаве портрети свију општинских добротвора и да се исти наместе у општинској дворници; одобрење кредита за исплату лоза Јакова Б. Аврамовића, оvd. старинара, који је био у 1897 години дао у кауцију Љуби Ристићу, бив. економу; молба Милана Живковића, пензио нера, због начине исплате имања које му се експроприше; исправке решења одбора од 2 новембра 1901 АБр. 9946 донесеног на основу погрешног реферата економног одељења; изјава Тодора Л. Милишића, оvd. бакалина, због закупа; саопштење решења г. министра грађевина по

жалби општ. суда на процену имања г-ђе Љубице Луковић и општинског, одговори председника на питање госпoде одборнике, — одбор је решио :

Да ставе на дневни ред за идућу седницу.

ВУЛКАНСКЕ ТРАГЕДИЈЕ

НА
АНТИЛИМА

II

Побуђени жалосним трајањем вулканске трагедије, која на несретним *Антилима* америчким све веће размере узима, све црње несреће предсказује, па и саму коначну пропаст *Маршеника* и суседних му острва у изглед ставља, ми пружамо данас својим читаоцима неке од појединости ужасне катастрофе, под истом рубриком, под којом смо у прошлости донели „*Стандардову*“ слику ерупције, и коментар учена му писца. Те појединости — и по службеним извештајима енглеског министарства колонија, и по новинарским извештајима највећих париских и њујоршких листова — гласе :

Гувернер британског острва *Барбадос* у Западној Инђији јавља ово под депешом од 1/13-ог маја ове године :

„Овога часа стиже мој секретар са *Мартиника*, и исприча ми следеће појединости о тамошњој несрећи. Врх *Мон-Пеле* почео је димити се још 3-ег ов. м. (п. н.), али је показао своју вулканску озбиљност тек 6-ог ов. м. Сутра дан седмога, стигне у Сен Пијер и француски му гувернер (*Муте*) и настаде уверавати свет, како нема опасности и како се ничега не треба бојати. Али, *осмога* у јутру, око седам и по часова, покуља страхотна маса из кратера, праћена још страшнијом *експлозијом*, као и горевином материје која је заударала на запањени *восак* печатски. За тили часак све се то просу на несретну варош, и уништи и куће и лађе и све *живо* у обиму од неких шездесет квадратних миља. Погинуо је и гувернер и жена му, а, колико се до сада зна, нико из вароши није главе ни изнео. Из развалина вири само торњ од општинског здања, и на њему још *сакши* показује седам часова и педесет минута! На све стране леже погорели лешеви; а сав свет из *северне* половине острва бежи са голом душом на југ, у *Фор-де-Франс*. Француска убојна лађа, *Синс*, крстари око обале, прихваћа бегунце, и додаје храну. Али ће требати и лекарске помоћи.... Овом приликом додајем да је на ово наше острво (*Барбадос*) пало са *Свештога Вићентија* ваљда два милијуна *шоне* вулканска пепела.“

* * *

По једној депеши из *Фор-де-Франса*, коју Лондонском „*Стандарду*“ саопштава његов *париски* дописник под 2/15-им Мајем, сам очевидац ужасне *Сен-пјерске* катастрофе, по имену *Херне Рује*, — који се за своју срећу налазио на вртарску му добру седам километара удаљеном од вароши, — овако описује њен ток: „Последња и кобна ерупција из *Мон Пелеа* избила је тако напрасно и поразно, да није било времена да се ико у близини спасе. Прво је избила из кратера једна огромна маса *шаре*, и без сумње отровних гасова, која је све у вароши погушила. За тим је дошла *вашра* која је све спржила, и киша од врелог камења која је грдан простор засула. У једном тренутку учини ми се да се *Мон-Пеле* на неких седам тачака *ошвори*, и да из свих седам *пламен* по-сукта. У томе часу осетих да ме ужасни вулкан, као *магнет*, себи вуче, док је он у самој ствари над несретним градом сав свој гњев бљувао“.....

* * *

„Овога часа вратих се са источне обале острва“ — јавља се своме министру енглески гувернер колоније Светог Вићентија *Сер Роберт Левелин* — „и сматрам за дужност да вас о следећем одмах известим: Сва источна обала острва између *Славујеве стене* и *Ђурђевог града* (*Џорџтауна*), вулкански опустошена као *Сен-Пијер*. Рачунам да је главом платило свих 1600 душа, али се прави број жртава неће никад знати. Изгинули су сви дотични *планшери* и њихове фамилије, а све су плантаже поништене. До сада нађено је *хиљаду* лешева, а сто и шездесет рањеника однето у болницу *џорџтаунску*. Од ових, *шест само* ако оздраве. Ужасне појединости не дају се ни описати. Ја сам наредио обалску нам пароброду „*Свештом Луки*“ да однесе храну, па и *воду*, страдалницима на источном крају; и он је, до сада, сретно пружио помоћ двома хиљадама душа. Даље сам тражио од гувернера (острва) *Тринидада*, да ми пошаље у помоћ једног свог лекара, а сам сам одкомандовао једног из *Гренаде*. Убојни брод наш „*Неуморни*“ („*Индиџетингбл*“) овде је на руци. Све су се околне колоније британске страдалницима племенито одазвале; сви видимо колика је несрећа, и сви смо запели да се један другом у невољи нађемо. Ваља ми још и ово додати, да су најбоље *планшере* наших урођеника *Кариба* пропале, и да им је сва стока изгинула.“

* * *

Али најстрашнију слику ове вулканске трагедије као да доноси сам највећи и највреднији лист амерички, „*Њујоршки Хералд*“, јер он у броју свом од 17-ог ов. м. по новом доноси ову и оваку депешу са енглеског острва *Свештог Вићентија*.

„На дан петог овог месеца, језеро на староме кратеру *Суфријеру* поче се јако таласати. А већ сутра дан око 2 часа по подне осети се јак земљотрес, праћен ужасном риком пробљувалог вулкана. У седам часова у вече изби из кратера један огроман колут дима, а после тога, па све до поноћи, остаде тако пушећи се. Рано сутра дан, а то је у среду, одјекнуше неколико страшних експлозија, после којих, око седам часова, опет изби из вулкана маса густе паре. Најзад, око три часа по подне, и баш као после каквих порођајних мука, планина избаци из себе грдну масу *лаве*, која страхотно потече низ брдо, ширином реке од читавог километра. За исто време пламен је лизао целим венцем кратерским, праћен грозном тутњавом и ломљавом. И ово је чудо трајало целу ноћ од среде, и цео четвртак, до петка у јутру. Грмљавина вулканска чула се по целој *Караибском мору*! Најзад се мало, али и за мало, смири — да опет отпочне, са новом и гором ерупцијом. Ова нова страхота поче са једним црно-густим колутом од дима, пуним свакојаке материје, који достиже невероватну висину од, ваљда, петнајест километара, и направи од бела дана на овом острву најцрњу поноћну помрчину. Задах *сумиора* обузе све, ситна прашина поче падати — да у брзо уступи место читавој *киши* од варница, од изгоретина, и врелог камења. Муње су севале из вулкана, као из громоносног облака, и парале помрчало небо, земља се тресла под свачијим ногама, а *лава* је, риком својом, уносила страх и трепет у сваку живу душу. У овоме часу, кад вам ово јављам, уништен је сав живот на плантажама *Валибона* и *Ричмонда*, а оно прво место (*Валибон*) чак је и *пошонуло* у море! Исто тако цео округ урођеничких *Кариба* покривен је *лавом* и пепелом, у дебљини од *четири* стопе! Сва је вегетација ту уништена, све реке пресушиле! Богати плантери и све њихове фамилије изгинуле су: или од громава, или

од рушевина својих кућа, својих тековина. Ја не смем ни да вам причам како изгледају лешеви људи који су у овој вулканској несрећи гроб свој нашли“.

* * *

Најзад, *Рајшеров* биро, шаље из *Фор-де-Франса*, односно из *Пор-Касирија*, ове кратке, али и графичне, депеше — под 1/13-им Мајем: „Од ономадне, вулкан *Суфријер* прорадио је као никад. Из њега куља *лава*, или боље рећи *река* од блата и од камења, за читав километар широка. На саму варош *Кингстон*, дакле на неких двадесет километара даљине, падало је камење, као гушче јаје, а земљу је покрио слој од пепела два палца дебео. На *Јамајци* је до сада пропало — јер је ватром сагорело — неких седам великих плантажа, а по поузданим извештајима на острву се до сада осетила два јака земљотреса. Ви ћете по пријему ове депеше знати, да ли није и *кабл-телеграф* прекинут“.

Из *Пор-Касирија* депеша гласи: „*Суфријер* још бесни над Светим Вићентијем. Овде се чује грмљавина вулканских експлозија, према којима ништа није ни топовска рика најтежег калибра, а одјекује на даљину од *стошине* километара! Одмах за експлозијама дижу се у вис циновски стубови дима, по читаве километре високи, док некакве грдосне *лошће* од свакојаких боја избијају бесно из кратера. Муње севају снагом и постојанством која осветљава целу северну половину острва, и даје нам слику неке *небесне* ватре, која нам се злослутно примиче. Верујте, апсолутно је, немогуће приступити спрженоме крају острва — ни водом ни сувим, — па је тако исто немогуће проценити колико је добра, колико ли *свешта*, ту пропало“.

ПОШУМЉАВАЊЕ ОКОЛИНЕ БЕОГРАДА

(СА ХИГИЈЕНСКОГ И ЕСТЕТИЧНОГ ГЛЕДИШТА)

(СВРШЕТАК)

(6)

Замисао о пошумљавању околине Београда *свесрдно* је *прихватио* наш *вредни* и *заузимљиви* председник општинске *г. Милован Маринковић*, и одмах се решио, да у томе погледу учини све што може, и колико му и време и средства у овај мах дозвољавају. У том циљу он се обратио нашем младом „*планинском друштву*“, с молбом, да оно узме у своје руке извршење радова око пошумљавања околине београдске, а општина да за то даде сва потребна средства.

„*Срп. планинско друштво*“, коме је између осталог и циљ: да помаже све државне и друге установе, које би у вези с овим друштвом радиле на подизању и улепшавању ерпеских шума, и развијању мале планинске радиности, и које има у својој средини и стручних лица за то, драговољно се одазвало жељи заслужнога председника општине, и одмах предузело све потребне мере, да се на време земљиште за сађење припреми, и материјал спреми.

Ужи одбор „*Срп. планинског друштва*“, изиђе на лице места у околину Београда у намери да прегледа терен, испита и проучи земљиште, и према томе, да утврди начин пошумљавања. На основу свестраног испитивања би решено, да се са пошумљавањем отпочне на месту зв. „*Карабурма*“ (б.кајабурма) а настави „*Лаудановим шанцем*“ почевши од Дунава у правцу ка западу.

Имајући у виду састав и особине земљишта, положај и конфигурацију терена, експозицију и правац владајућих ветрова, и најпосле време и расположима средства, а нарочито материјал — саднице, — као члан управног одбора „*Срп. план. друштва*“ поднео сам друштву реферат о начину

овога пошумљавања, у коме је изложено: која се врста дрвећа има употребити, на које место, у коме одетојању, на који начин треба сађење извршити, и шта треба урадити, те да овај корисан рад буде имао успеха. Према томе је даље и урађено.

Председник општине г. Маринковић, желећи, да, поред свих извршених важних радова на уређењу и улепшању Београда, обогати престоницу још једном корисном тековином, одмах је набавио више хиљада разноврсних садница, које из др. шуме Рогота, које из српских расадника. И ове су саднице засађене 18. ов. месеца на свечан начин на Карабурми.

Тога дана у 8 часова изјутра, сакупило се на Калимегдану око 2.000 ђака из свих овдашњих средњих, грађанских, и основних школа са својим наставницима. Пошто су спремљене саднице, подељене ђацима и наставницима, кренуо се овај свечан поход, уз свирку војне музике и патриотске песме одушевљене омладине, кроз сред Београда на Карабурму, где су ова дрвета одмах и засађена.

Београђани су са уживањем гледали нашу омладину, како одушевљено са садницама у руци иде да положи темељ једној колико лепој, толико и красној, шековини наше престонице; а још је лепше било гледати, како се сваки омладинац труди, да своје дрво што правилније засади, те да би и он оставио сталну успомену на дан, кад је „Кума-Милован“ уз припомоћ „Срп. план. друштва,“ и, београдске омладине отпочео са подизањем шуме око Београда.

18. маја 1902. г. као дан кад је учињен први почетак подизању шуме у околини Београда, остаће ваздашним словима забележен у историји Београда, а заслужно име г. Милована Маринковића председника општине, уверен сам, помињаће грађани Београда са благодарношћу, поколењима.

Важност пошумљавања околине Београда, појмиће сваки грађанин одмах чим помисли, да ће шума заклонити Београд од јаких и штетних ветрова; да ће утицати на здравствено стање становништва, особито спречавати ширење епидемичних и других заразних болести; и најпосле, да ће та шума дати Београду лепши изглед, а грађанима прилику, да на лак и јевтин начин дођу до уживања.

Вредни и заузимљиви председник наше престонице, коме у првом реду за ово припада заслуга, може увек и у свакој прилици рачунати на помоћ „Срп. планинског друштва“ и његових чланова.

Српско планинско друштво водиће и даље бригу и рад око пошумљавања околине Београда, и стараће се о томе, да се засађена шума што боље очува и однегује.

Потпун и исцрпан план о начину што брже и успешније извршења овога пошумљавања остављам за другу прилику.

Милан Д. Обрадовић
шумар инж.

О Б Ј А В А

Суд општине београдске објављује грађанству београдском, да је азбучни гласачки списак свију грађана општине београдске, који имају право гласања на општинском збору, који ће се држати 21. ов. м., састављен по ставу првом члана 21. зак. о општинама, изложен у канцеларији статистичког одељења суда општине београдске — Узун Миркова улица бр. 1.

По члану 21. пом. закона азбучни списак може се све до један дан пред општински збор мењати и попуњавати према

томе, да ли ко за то време задобије или изгуби право гласања.

По члану пак 25. пом. закона од дана када је азбучни списак изложен у општинској судници па до рока одређеног чланом 24-тим пом. закона, сваки грађанин дотичне општине има права азбучни списак прегледати, на њега примедбе чинити и исправке тражити било за себе било за другога.

Исправке се могу тражити усмено или писмено.

Општинске власти неће наплаћивати никакве таксе за рад или за акте, који се тичу тражења исправака у азбучном списку (чл. 26. пом. закона).

Ово се објављује београдском грађанству ради знања и управљања.

Од суда општине града Београда, 10 маја 1902 године, у Београду.

ЈАВНА ЗАХВАЛНОСТ

Господин Филип Ла Ренотије од Ферари, познати добротвор београдске сиротиње, сетио се је исте и приликом скорашњег свога доласка у Београд и преко г. Стевана Турчића, овд. новинара, предао је благајници београдске општине 200 динара на име прилога за помоћ београдској сиротињи.

Суд општине београдске у име београдске сиротиње овим изјављује топлу захвалност овом племенитом дародавцу београдске сиротиње.

ББр. 2749

14. маја 1902. год.

Београд.

Председник
београдске општине,

Милов. Р. Маринковић с. р.

О Б Ј А В А

При VII пешадиском пуку ради се историја VII пешадиског пука Његовог Величанства Краља Александра I-ог у коју би требала да уђу и имена свију лица из Београда, која су у минулим: првом 1876-77 год; другом 1877-78 и српско-бугарском рату 1885-1886 године, погинули, рањени или одликовани; јер су једни крвљу а други самопрегоревањем припомогли да се извојује независност и ослобођење наше државе; те да им се ода достојна пошта.

Да би се по захтеву команданта VII пешадиског пука Краља Александра I-ог Бр. 2435 могли за ову циљ прибавити нужни податци; позивају се сва она лица: која су учествовала у нашим ратовима у VII пешадиском пуку а који су рањени или одликовани да одмах дођу у суд општине града Београда — војно одељење најдаље до 27 овог месеца, како би се потребни податци прибавили; за она лица пак која су у рату погинула, нестала или од добивених рана умрла, да дође ма ко од њихове родбине, те да се од њих податци прикупе.

Ово важи само за оне који су служили у пешадији.

Од суда општине града Београда, 15 маја 1902 год. ОВБр. 1257, у Београду.

О Б Ј А В А

Суд општине београдске, издаваће путем јавне усмене лицитације под закуп своје земљиште постојеће између имања Његовог Величанства Краља Александра I, и имања Хаџи Томиног, које се протеже од Хаџи Томине зграде у којој је цреварница па до акционарске кланице.

Земљиште ово издаје се под закуп за попашу а за време ово летње сезоне.

Лицитација ће се држати на дан 27 маја тек. год. од 3 до 6 сати после подне у канцеларији економног одељења Суда општинског.

Ближи услови могу се видети у поменутој канцеларији сваког радног дана од 8 до 12 сати пре подне и при лицитацији.

Од суда општине београдске, 18 маја 1902 год. АБр. 4730, у Београду.

О Б Ј А В А

Пошто на раније држаним лицитацијама за издавање под закуп траве за кошење у новом општинском сењаку, није било лицитаната, то ће се за издавање под закуп поменуте траве поново на дан 25 маја тек. године од 3 до 6 сати после подне држати јавна усмена лицитација пред официрском кафаном у Палилули.

Излицитирана цена за ову траву полаже се одмах при закључку лицитације.

Ближи услови могу се видети у канцеларији економног одељења суда општинског сваког радног дана од 8 до 12 сати пре подне.

Од суда општине београдске, 9 маја 1902 год. АБр. 3832, у Београду.

О Б Ј А В А

Пошто одбор општински није одобрио лицитацију држану на дан 3 априла тек. год за продају материјала од општинских зграда у Тројанској улици под Бр. 7, и од подрума званог „Пивни извор“, то ће се лицитација ова понова на дан 24 маја тек. год. од 3 до 6 сати после подне на лицу места држати.

Кауција се полаже пре почетка лицитације и то: За зграде 200, а за подрум 300 динара у готовом новцу или у срп. држав. хартијама од вредности.

Ближи услови могу се видети у канцеларији економнога одељења суда општинског сваког радног дана од 8 до 12 сати пре подне и при лицитацији.

Од суда општине београдске, 9 маја 1902 год. АБр. 3646, у Београду.

Грађанству београдском

На захтев духовног суда епархије београдске а на основу наређења Управе града од 3 ов. м. Бр. 12124 суд општине београдске позива београдско грађанство, да при смртним случајевима, у споразуму са надлежним свештеником одређује време за опело и спровод умрлих лица, како се не би у будуће десило, да се опело у цркви врши у времену кад треба да се врши вечерње или друго које богослужење у цркви.

Од суда београдске општине, 9 маја 1902 год. Београд, ББр. 2659.

О Б З Н А Н А

Суд општине београдске обзнањује да је рок за обнављање турнуса гробова за одрасле у парцелама 20 и 21 а за децу у парцели 11 православне вере истекао и да је прекопавање истих гробова отпочело.

Скреће се пажња фамилијама сарањених у поменутих парцелама да што пре обнове турнуса, како им се гробови не би прекопали.

Обнова турнуса и плаћање одржавања гробова врши се сваког дана на каси општинске благајнице.

Од општине београдске 11 маја 1902 год. Београд.

О Б Ј А В А

Суд општине београдске на основу наређења министарства Народне Привреде од 4. ов. м. ПБр. 842 спроведеног му претписом Управе града Београда од 7. ов. м. Бр. 12624 овим саопштава свима имаоцима винограда појединог чокоћа у атару општине београдске, који су према чл. 2. правилника о сузбијању пламењаче, обавезни извршити прскање лозе по пропису, да према одлуци конференције руковалаца лозних расадника која је држана 14 септембра пр. г. у Александровцу (Привредни

Гласник 1902 г. св. за октобар и новембар, стр. 45) за прскање винограда против пламењаче (пероноспоре) треба употребити ове размере плавог камена и креча (живог, негашеног) у справљању бордовске чорбе:

За *прво прскање*: $\frac{3}{4}$ килограма плавог камена и $\frac{3}{4}$ килограма креча у 100 литара воде;

За *друго прскање*: 1. килограм креча;

За *треће, четврто и остало прскање*: $1\frac{1}{2}$ килограм плавог камена и $1\frac{1}{2}$ килограм креча.

Ако се употребљава гашени креч онда овога треба узимати двогубу количину.

Од суда београдске општине 11 маја 1902 г. АБр. 4561, Београд.

Н А Р Е Д Б А

Члан I-ви правила за јавне забаве у општини београдској, која су прописана од Суда општине београдске 1 августа 1893 године, АБр. 4344 и од надзорне власти одобрена гласи:

„Свако лице или удружење, које жели дати у општини београдској какву год било забаву, дужно је пријавити се Управи вароши Београда и од ње добити допуст за ову. У овом допусту назначиће се, да се је молилац обвезао, да ће се према овим правилима владати и њима пропи-

сану таксу уредно општини плаћати.“ А члан 9-ти истих правила гласи: „Ако који од сопственика или закупци локала где се дају јавне забаве, допусти, да у његовом локалу какво лице даје представе и друго томе подобно, а не увери се, да је дотично лице поред допуста добивеног од Управе вароши Београда и општини таксу платило, биће он одговоран општини за неплаћену таксу, а поред тога и кажњен по § 326 кривичног закона.“

Суд општине београдске приметно је, да се поједини сопственици и закупци локала, где се дају јавне забаве, непридржавају ових правила, већ да допуштају, да у њиховим локалима поједина лица дају представе и друго томе подобно, као и да допуштају свирачима да у њиховим локалима свирају не уверавајући се претходно, да је дотично лице, поред допуста добивеног од управе вароши и општини платило прописну таксу. С тога овим

Наређује:

Да се сви сопственици или закупци локала, где се дају јавне забаве, најстражије придржавају ових прописа поменутих правила, ако не желе искусити последице прописа поменутих правила.

Од суда општине београдске, 4 априла 1902. АБр. 3463.

ОПШТИНА ГРАДА БЕОГРАДА

СТАЊЕ НА ДАН 30. АПРИЛА 1902 ГОД.

СТР.	РАЧУН	ОБРТ У АПРИЛУ		ОБРТ ОД 1. ЈАН. ДО 30. АПРИЛА		СТАЊЕ 30. АПРИЛА					
165	Благајне	185322	69	171745	45	685145	34	608567	23	76578	11
75	Привремени издатака			90		54926	39	90		54836	39
37	Вредећи артија					70600				70600	
21	Цркве дорћолске					57837	21			57837	21
28	Канализације					75470	38			75470	38
39	Кеја					88961	61			88961	61
40	Водовода					2855052	82			2855052	82
38	Покретности					78771	64			78771	64
38	Непокретности					6413862				6413862	
44	Управе фондова за фондове					74750	55			74750	55
34	Остава код Нар. Банке	1550000		1530000		4590000		3040000		1550000	
171	Пријема — меница	1530000		1550000		3040000		4590000			1550000
119	Дужника калдрме			721	60	71195	02	4348	18	66846	84
158	Дужника разних			865	13	191457	12	14666	31	176790	81
27	Фондова							265187	10		265187
47	Фонда гробљанског							229345	66		229345
46	Кауција							1117			1117
48	Текући Упр. Фондова у злату			13645	15			162769	35		162769
168	Текући Народне Банке у сребру							1557832	30		1557832
156	„ Кланчног друштва у сребру					976	25	976	25		
104	Повериоца	4539				4539		81724	81		77185
118	Главнице	15321	88	4539		56958	39	7852593	25		7795634
166	Буџета општинског Прихода	635	75	84051	40	2135	50	310492	74		308357
167	„ „ Расхода	100803	32	163	73	377261	10	743	43	376517	67
169	„ Регулације			829	23	1011	20	1876	26		865
162	„ Новог гробља	1490	48	5279	20	5138	06	12108	84		6970
170	„ Трошаринског	34868	99	95062	13	118776	04	284695	24		165919
164	Кредита	34009	91			104308	33			104308	33
		3456992	02	3456992	02	19019133	95	19019133	95	12121184	36
										12121184	36

6. Маја 1902 год., Београд.

Главни Књиговођа,
Миља Јовановић с. р.

Главни Благајник,
Сп. К. Шуменковић с. р.

Председник општине,
Милов. Р. Маринковић с. р.

УРЕДНИШТВО И АДМИНИСТРАЦИЈА ЈЕ У ЗДАЊУ ОПШТИНСКОГ СУДА